

Ωδή στο Μάκη Μπίζζιο

Σε πανάγυρα μας αίρουσε, με χαροβόρα διάτικα, ποτίνωσαν ανθό της 'Ανοιξης, ποτίνωσαν με χαροβόρα διάτικα ονειρά του κάθε βροχαβετή, που αυτή την εποχή οργιάζουν μαζί με τη λουλούδια της φύσης και τα κελαΐδηματα των πουλιών. Κι ένας απ' αυτούς τους βροχαβετές ήσουν κι εσύ αξέχαστέ μας και πολυαχαπικένε μας Μάκη.

Από μικρό παιδί μέσα στην ορφάνια σου είχες βρόχους υψηλούς. Σε κινώντας απ' τον αθηγανού, ανεριωθέντος πλέον, αλώνιγες τα γήπεδα της χερέτεροις του Βόλου, και όπου αλλού. Μα το πιο μεγαλειώδες ονειρό σου το πραγματικών και τα απόδημα νέος ακόμη υπάλληλος της Τράπεζας, με βώχο το καλό του κοινωνικού συνέλεους: Έγινε πρωτεύοντης της αιμοδοσίας ήτο όχρο της, αγωνιστικές με πολλές αναγνούσιες, μέχρι που την καθιέρωσες.

Υπήρχαν, βέβαια, κι αίτιοι βρέχοι που δεν πρόλαβες να τους πραγματοποιήσεις μέσα από την ιδιότητά σου εάν μέλος του Δ.Σ. του Συνδρόγου Συνταξιούχων της Τράπεζας: Ορατιστικές την παρακελυτήν επαρχία που δεν έχει τη δυνατότητα πρόσβασης σε θεραπευτικές Μονάδες όπως η Αδικανία και η Θεοφαλαγκή, με ότι αυτό διυπολογίζεται σε έξοδα μετακίνησης και διακοπής.

Την εφημερίδα του Αυγούστου μας "Αναγεννησική Πρωτεύουσα", στους ήσουν ο κύριος εμπνευστής και αρδρογράφος σε δέματα πολιτισμού, την είχες σαν "παιδί" σου. Και όταν μεταγενέστερα απ' το έφαπταξ πήρατε την περικομήνη απόγυμνων των 2/6 του, εσύ πρότεινες μαζί με τον 'Ικαρο αυτή αντί τα 5 εκατοκινήρια δραχμές να τα βάλετε στην τούρη σας, τα διαθέσατε στην εφημερίδα χιλιά παράταση της αίτια 8 χρόνια λόγω έργων έργων είτε πέρω. Κι εδώ ήδη παραθέτω την πιο σημαντική ή και ειπειρία δικηγορική με το τελευταίο ή και τελείω "Αδελφή Στρατιώτου" (ημερολόγιο και αλληλογραφία του πατέρος μου απ' τη Μικρασιατική Εκβιράτεια και καταστροφή), που τόσο πολὺ σε ονδύκινης και το πρόβαλες στην εφημερίδα (ίσως από της μικρασιατικές κατακολές που σου μεταδόσει η καλή προστατίδα με την τροφή σου στο Βόλο κατά την παιδική του ηλικία), που με κλονισμένη σύτε την πυχεία σου το 2006, γρεχάθη στην Εστία Ν. Σμύρνης προκειμένου ν' αντλήσουμε επιπλέον εποικεία

οππός και να το παρουσιάσουμε παιδιά εκεί. Θυσίασε αρκετές μέρες χι' αντίρ το έκοπό, φιλοξενώντας με στο εδίτι σου, δίχως να έχεις κακιά υποχρέωση. Και όμως χάρη σε σένα αυτό το βιβλίο δραπετήκε! Επιβραβεύτυκαν όφεις παιδιά οι κόποι σου, παράλληλα με την ηθική σου ικανοποίηση! Γιατί τέτοιος ήσουν!

Τώς είναι δυνατόν να σε δεχάσουμε, Μάκη, ώστερ απ' όλα αυτά που πρόσφερες ανιδιοτελώς σε συναδέλφους παιδιά, φαντάζομαι, σε όχο τον περίχυρό σου; Τώς είναι δυνατόν να δεχάσουμε το άδογό χαμόγελό σου και την αυτοθυσία σου;

Έργασες με πόνο καρδιάς παιδιάπορηένος δίνανσα με την κλονιστήνη ωχεία σου. Δόξασες όμως τον θεό που ευτύχισες να δεις και να χαρείς τα δύο χαριτωμένα Εγγονάκια σου: τον Άγγελο και την Ευγενούλα με μια σύντροφο της γωνίας που σου χάρισε δύο υπέρλαμπρα παιδιά και σου σταύρωκε βράχος ακλωνητός στις δύσκολες στιγμές της γωνίας σου.

Με αγάπη και σέβαση
Γιώργος Παρασκευαΐδης.

23-4-2018